

פרשת תצוה - זכור
 גיליון 171 | תש"פ
 580660942 ע.ג. דרך הבעש"ט

ירושלים:	הדל"ג	מוצ"ש	ר"ת
17:05	18:18	18:59	18:59
17:20	18:20	18:56	18:56
17:11	18:19	18:57	18:57
17:23	18:21	18:59	18:59

העלון בחסות:
מוניות ברדיטשוב
 1700-700-622

לכלל הקוראים/המאזינים
פורים שמח!
 מאחלים לכם ממערכת
 דרך הבעש"ט

מוקדש לעילוי נשמת סבינו היקר קרול חיים בן יצחק ורחל ז"ל

שבת זכור

איך ניתן למחות את זכר עמלק גם בימינו?

תתמקד בנקודות החיוביות שלך ולא בשליליות שבך וכך הן ייעלמו ממאליהן כבדרך פלא...
 אדם נוטה להתמקד בהצלחות שלו כי כשהוא מתחבר להצלחות אז זה אומר "אני מוצלח", תראו אותו ממש אוהו "אני מוצלח", "אני חכם", ואני בטוח שלא תאמינו לי אבל חשיבה כזאת יכולה להוביל דווקא לעצבות, כי כשבו אדם אוהו שהוא מוצלח וחכם, אז כל דבר גשמי שיהיה לו לא ישמח אותו, אם תגיד לו "יש לך אישה טובה, יש לך ארבעה ילדים, אתה גר בפנטהאוז ונוסע על מרצדס...", אז הוא יענה לך "נכון! אבל זה מגיע לי כי אני חכם ומוצלח! אז מה אם יש לי את כל זה? למדתי והתקבלתי לעבודה טובה עם משכורת גבוהה, ככה זה צריך להיות...", אבל אין לו שמחה אמיתית כי הכל אצלו ברור מאלי. לדוגמא, ראיתם פעם בן אדם שבאמצע הכעס שלו יגידו לו "די, תפסיק לכעוס! יש לך שתי עיניים, אתה יכול לראות - תשמח, העיניים שלך שוות מיליארדים!" והוא יגיד "אתם צודקים, באמת לא הייתי אמור לכעוס..."
 אין דברים כאלה! אלא מה הוא יגיד? "אז מה? למה שלא יהיו לי עיניים? זה דבר פשוט, זה מגיע לי...", כל הדברים הללו לא משמחים אותנו כי זה פשוט שצריך להיות לנו, אנשים מקבלים את מה שיש להם כמו בן מאלי, כדבר שבשגרה. עיניים, שיניים, ידיים ורגליים, אישה טובה וילדים מחונכים זה ברור שיהיה לנו, אז מה אם כן יש לנו וזה לא מובן מאלי ונאחזנו חושבים שזה לא מגיע לנו? כאבים...
 תדעו לכם, בן אדם שמחשיב את עצמו כמוצלח וחכם סובל מכאבים, והדוגמא הכי טובה לזה הוא המן. להמן היו 208 בנים - "רַב־בְּנָיו", הוא היה מאוד עשיר וגם שר בכיר בממשלה של אחשוורוש, אבל עדיין "וַיֵּרָא הֶמָּן כִּי אֵין מְרַדְכִי פָּרַע וּמִשְׁתַּחֲוֶה לוֹ וַיִּמְלֵא הֶמָּן חֲמָה" - המן התעצבן ואמר "וְכָל זֶה אֵינְנוּ שׁוֹהֵ לִי בְּכָל יְמֵי אֲשֶׁר אָנִי רֹאֶה אֶת מְרַדְכִי הַיְּהוּדִי יוֹשֵׁב בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ".
 המן לא שמח במה שיש לו, ולמה? כי הוא אחז שזה ברור מאלי שיהיה לו כסף, אישה וילדים...

עולם, כשתעשה ישועות על ידי מרדכי זכרני - כלומר דוד המלך אמר לקב"ה "כשתעשה ישועות למרדכי אז תזכור אותי", "אמר ליה הקב"ה 'חייך, לך אנא מדכר קדמי...' - כלומר הקב"ה אמר לדוד "אותך אני אזכיר ראשון", שנאמר "אִישׁ יְהוּדִי שֶׁהִיא מִשְׁבֵּט יְהוּדָה וְאַחַר כֵּן יִשְׁמוּ מְרַדְכִי".
 השאלה שלנו היא מדוע דוד המלך רצה להיות בסיפור של מגילת אסתר? מה יש לו לחפש שם?
 ושאלה אחרונה להיום, כולם מכירים את מאמר חז"ל שבמסכת ברכות דף י"ח שאומר "צְדִיקִים בְּמִיתָתָן קְרוּיִים חַיִּים, רְשָׁעִים בְּחַיֵּיהֶן קְרוּיִים מֵתִים".
 אני לא מבין, אם הצדיק שוכב בקבר והוא בכלל לא זז, אז איך הוא נקרא חי? בשטח רואים שהוא לא חי. וכן להיפך - אני לא בדיוק רואה שהרשע 'מת', אדרבא! נראה שהוא חי טוב, הוא גר בוילה ויש לו רכב יוקרתי, נראה שהוא נהנה מהחיים, איך בדיוק הוא נקרא 'מת'? למה חז"ל אומרים את הדברים הללו שלכאורה המשמעות שלהם נסתרת מאיתנו?
עד כאן השאלות שלנו להיום, בואו תשמעו יסוד חשוב מאוד לפורים בפרט ולכל השנה בכלל
 העולם אומר שאם אתה רוצה להיות מאושר אז תסתכל על הצד החיובי שבכל דבר, וכמו שאומרים "תסתכל על חצי הכוס המלאה", ואם תשאל "ומה עם חצי הכוס הריקה?" אז הם יענו לך "תתעלם ממנה".
 אנחנו בטבע שלנו נוטים לזכור ולהתמקד ברגעים היפים שלנו - את הרגע שבו קיבלתי תעודה אקדמאית, את הרגע שהצלחתי לשדך בין בני זוג או את הרגע שבו סיימתי לימודי דיינות.
 אבל מה עם הטעויות, הכישלונות והנפילות שלנו? אותם אנחנו נוטים לשכוח או כמו שאומרים "מטאטאים מתחת לשיח", וכל זה למה? כי העולם אומר שאם תסתכל על 'חצי הכוס הריקה' אתה עלול להיכנס לדיכאון, לכן תתמקד רק בהצלחות שלך,

השיעור שלפניכם הינו מתוך קו השיעורים "דרך הבעש"ט" כדי להאזין לשיעורים חייגו:
 03-30-90-900
האזנה וקריאה עריבה!

"כִּי מָחָה אֶמְחָה אֶת זֵכֶר עַמְלֵק מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם" - הרי מי זה "עַמְלֵק"? היכן אנחנו יכולים למצוא היום את "עַמְלֵק"? הרי ידוע לכולם שסנחריב בילבל את העולם וכל הגוים מעורבבים...
 השאלה שלנו היא איך אנחנו יכולים לקיים בימינו את צו מחיית "עַמְלֵק"?
 דבר נוסף, שימו לב שכתוב "מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם", וכי היינו אולי מתבלבלים וחושבים ש"עַמְלֵק" נמצא מעל השמיים? הרי אני יודע ש"עַמְלֵק" לא נמצא בחלל החיצון בין הכוכבים, הרי גם "עַמְלֵק" וגם אנחנו היהודים חיים בכדור הארץ...
 השאלה שלנו אם כן היא למה התורה אומרת "מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם" שהן שתי מילים שלכאורה מיותרות?

דבר נוסף, במדרש רבה דף נ"ח כתוב "רבי עקיבא היה יושב ודורש והציבור מתנמנם. ביקש לעוררן, אמר 'מה ראתה אסתר למלוך על 127 מדינות? אלא תבוא אסתר שהייתה בת בתה של שרה שחייתה עד 127 שנים ותמלוך על 127 מדינות" - רבי עקיבא ראה שהקהל בדרשה שלו קצת עייף אז הוא רצה להעיר אותו ואז הוא אמר שבגלל ששרה אמנו חייתה 127 שנה זכתה אסתר למלוך על 127 מדינות, ככה יוצא מהמדרש הזה...
 השאלה שלנו היא איך הסיפור הזה אמור לעורר את הציבור? אם אני אירדם באמצע דרשה של רב אז לא בטוח שהסיפור הזה יעיר אותי...
 דבר נוסף, כתוב בספר תהילים פרק ק"ו "זְכַרְנִי ה' בְּרָצוֹן עִמָּךְ פְּקֹדֵי בִישׁוּעֶתָךְ" - כתוב במדרש ילקוט שמעוני תהילים סימן תחס"ד "אמר דוד 'ריבונו של

פשוט נשאבתי לתוך עולם מדהים... (אגמ חייל בבית מלאכה לטנקים כמה ימים לאחר שזכה להכיר את הדרך)

הפשו את הפעילות שלנו גם בעמדות נדרים פלוס "דרך הבעש"ט"

03-30-90900 קו השיעורים העולמי | 24 שעות ביממה
 מארצות הברית וקנדה חייגו: 646-585-2987

דרך הבעש"ט
 בנק לאומי סניף 856
 מ.ח. 5335809
 אנהנו כאן בשבילכם!

חת"ן = חטאתי נגדי תמיד כל"ה = כי לה' המלוכה

ר' נחמן מברסלב כותב:

חתן ראשי תיבות "חטאתי נגדי תמיד"
כל"ה ראשי תיבות "כי לה' המלוכה"

צריך להבין את הקשר

איך זה קשור לחתן?

ובכל זה "כי לה' המלוכה"

איך קשורים הראשי תיבות לחתן וכל"ה?

מה זה קשור בכלל?

"אם ה' לא יבנה בית"

אם אתה לא תכניס את ה' לבית שלך

"שוא עמלו בוניו בו"

מי זה בוניו?

בוניו זה הבעל והאישה שמנסים לבנות את הבית

"שוא עמלו!"

אתם עובדים לשוא!

אין סיכוי! אין לכם סיכוי!

מתי כן יהיה סיכוי לבית?

"אם ה' יבנה בית!"

רק כשאתם תגיעו מה- "שוא עמלו בוניו בו"

כשאתם תבינו ש'אנחנו לא יכולים'...

אנחנו רק שלילי...

ותיפנו מזה אל ה', אז ה' בונה את הבית

לא הבעל והאישה בונים את הבית

ה' בונה את הבית דרכם

בתנאי שהם יכירו את ה' - "שוא עמלו בוניו בו"

לכן אומר ר' נחמן מברסלב:

חתן - "חטאתי נגדי תמיד"

מטרת החתונה להציף כך את ה"חטאתי"

שתהיה נגדך

מוזר העיניים

חתן יקר! כדי להגיע אל הכלה- "כי לה' המלוכה"

אתה תגיע מה- "חטאתי נגדי תמיד"

להמריץ את ה' על הבית שלך

זה המהלך!

מחלקת השידוכים שע"י

"דרך הבעש"ט"

054-8430665

בין השעות 21-23 בלבד!

למשל, אישה שיש לה בעל נפלא שמכבד אותה תמיד, אז היא כל הזמן אומרת "אין כמו בעלי!" והקב"ה שואל "היכן אני בסיפור? את לא מבינה שהוא בובה ואני גורם לו לכבד אותך?" עכשיו כדי להראות לה מי זה בעלה באמת אז הקב"ה מוציא את הסייעתא דשמיא מהבעל, עכשיו מה היא מקבלת? נשאר לה בעל בלי בורא עולם שמתחיל לצעוק עליה ולהקניט אותה. עכשיו התפקיד שלה זה ללמוד שזאת מציאות האדם, וכל הבעלים של כל הנשים מתנהגים ככה, וברגע שהיא תלמד את זה הקב"ה יחזיר לבעלה את הסייעתא דשמיא, ואותו בעל יחזור הביתה למחרת ויגיד לה "שלום אישתי היקרה, רציתי להתנצל על אתמול, השארתי לך מכתב מתחת לכרית...", ועכשיו אם היא חכמה ותפסה את מה שהקב"ה רצה ללמד אותה אז היא צריכה להבין שזה בורא עולם ולא בעלה, כי בעלה הוכיח לה שהוא בעצם גולם, כולנו באותה סירה, אם הקב"ה לא יחזיק אותנו אז כל אחד מאיתנו יודע בדיוק היכן הוא יהיה...

צדיקים בְּמִיתָתָן קְרוּיִים חַיִּים - הצדיקים תמיד ממיתים את עצמם, כלומר הם אווזים שהם מציאות של חוסר אונים ולכן הם "קְרוּיִים חַיִּים" כי הם רואים בכל צעד ושעל שהקב"ה איתם, וזה מה שכתוב "וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בְּה' אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים בְּלִבְכֶם הַיּוֹם". כמו כן אפשר לומר שאם כבר הצדיקים נופלים שזה בבחינת 'מוות' הרי שהם לומדים מאותה נפילה את שפלותם ומזה הם מבינים שכל הטוב שיוצא מהם זה רחמי ה' עליהם, וממילא שוב נהפכת הנפילה לאור בבחינת "וְנִהְיֶה לְךָ הַיּוֹם וּמְמִילָא "קְרוּיִים חַיִּים".

פעם אחת אחד התלמידים חיכה שר' אשר יזמין אותו להיכנס אליו לחדר אבל ר' אשר לא הכניס אותו, אותו תלמיד הסתכל בחלון וראה שלר' אשר יש פרוסת עוגה ביד שהוא כל הזמן 'משחק' איתה, הוא גילגל אותה מיד ליד בהתלהבות... אותו בחור הסתכל על הרב בפליאה, הוא לא הבין למה הרב כל כך מתלהב מחתיכת עוגה? ורק אז ר' אשר הזמין אותו להיכנס ואמר "ברוך ה' יש מה לאכול, איזה יופי! ה' נתן לי עוגה לאכול, תודה לך אבא..." כשאתה חי את שפלותך אתה אווז שלא מגיע לך כלום ואפילו חתיכת עוגה קטנה תשמח אותך כי אתה יודע שזה לא מגיע לך, אתה לומד לומר "תודה" על כל דבר קטן.

רְשָׁעִים בְּחַיֵּיהֶן קְרוּיִים מְתִים - הרשעים מגביהים את עצמם, כלומר הם לא רואים בכל דבר קטן שהוא מאת ה' ולכן הם לא שמחים בו, כל דבר אצלם הוא מובן מאליהם. וכמו כן אפשר לומר שכשהם כבר סוף סוף עושים איזו מצווה אזי הם זוקפים אותה לעצמם ומתגאים בה ואז הם נעשים נפרדים מה' יתברך וממילא הם "קְרוּיִים מְתִים".

זכר למחצית השקל

בן אדם נותן 'זכר למחצית השקל' משתי סיבות - הסיבה הראשונה היא כדי שהוא יבין שהוא בסך הכל 'חצי', הוא לא מושלם בכלל. הסיבה השנייה היא כדי שהוא יקלוט שאם כבר מבקשים ממנו לתת כמה

ומה לא היה לו ברור מאליהם ונפל עליו ביום בהיר מן השמיים? יהודי אחד בלבד שבסך הכל לא קם לכבודו, זה שיגע אותו...

כתוב בגמרא במסכת תמיד דף ל"ב "עשרה דברים שאל אלכסנדר מוקדון את זקני הנגב... מה יעביד איניש ויחיה?" - כלומר אלכסנדר מוקדון שאל "מה יעשה אדם ויחיה?" אמרו לו החכמים "ימית את עצמו", המשיך ושאל אלכסנדר מוקדון "מה יעביד איניש וימות?" - כלומר הוא שאל "מה יעשה אדם וימות?" אמרו לו "חיה את עצמו", אומר רש"י "ימית את עצמו" שהכוונה היא "ישפיל את עצמו", ועל "יחיה את עצמו" אומר רש"י "יגביה את עצמו".

רק אדם שיש לו כאבים יכול להתחבר לדיבורים הללו, מי שהולך לו והכל מצליח לו בחיים לא יהיה מוכן לשמוע את הדיבורים הללו כי "דרך הבעש"ט" אומרת לך להתחבר לכישלונות שלך.

כשהתחלתי למסור שיחות הזמינו אותי לדרוש בבית כנסת בירושלים. היו שם בערך שמונים איש, תוך כדי שאני שואל את השאלות מישוהו מבוגר צעק לי "קְרִיטו!" כלומר "הכל שטויות", אני ממשיך לדבר והוא ממשיך לצעוק "קְרִיטו!" אנשים מנסים להשתיק אותו אבל הוא לא מפסיק...

בקיצור, במקום לדבר שעה דיברתי רק עשרים דקות, הבן אדם הוריד אותי מהבמה אבל וחפוי ראש...

אבל מה? בורא עולם לא סתם עשה לי את זה כי לקחתי את הסיפור הזה איתי לכל החיים, "חמודי! תזכור כשאתה בא לשיחה אז התגובה של הציבור צריכה להיות 'קְרִיטו!' כי כולך קשקוש אחד גדול..." אותו זמן נתן לי מתנה לכל החיים, הוא נתן לי אוצר יקר, הוא הציל אותי, זכיתי ליהלום שאין כדוגמתו. ואז אני בא לשיעור בציפייה שיצעקו לי "תפסיק לדבר שטויות!" ואם לא צועקים לעברי משהו אז ברוך ה' זאת אומרת שהשיעור עבר בהצלחה.

ואם אנשים יבואו ויגידו לי "וואו, איזה שיעור מיוחד" אז זה בכלל נס, "אבא, תודה רבה, זה הרחמים שלך עלי..."

היום אני משגיח בישיבה החמישית שלי, לא נשארתי תקופה ארוכה באף ישיבה, פשוט בורא עולם רוצה ללמד אותי "אתה יודע מה האמת שלך? האמת שלך היא שבשום מקום אתה לא שורד ומחזיק מעמד", אז איך זה שבכל זאת בישיבה הנוכחית שלי לא אמרו לי עדיין לקום וללכת? אז נס! זה הרחמים של ה' כי הקב"ה כבר הראה לי שאני לא מחזיק מעמד באף ישיבה, ולכן כל יום שאני נמצא בישיבה אני מודה לה' "אבא, תודה רבה שאני עדיין פה, אני לא אמור להיות פה בכלל בלי הרחמים שלך". אומר רש"י שמי שרוצה לחיות "ישפיל את עצמו" - אתה צריך להתחבר לכישלונות ולבזיונות שלך, ורק אז תתחיל להעריך כל דבר שיש לך בחיים. כשאתה תקלוט שאתה מציאות של חוסר אונים אתה תקבל ישועה מה', רק בצורה כזאת הקב"ה ירחם עליך.

אומר הסבא מקלם זיע"א שסבלנות באה משפלות וענווה, כתוב "וְהָאִישׁ מִשֶּׁה עֲנִיּוּ מְאֹד", אומר רש"י "עֲנִיּוּ" פירושו "שִׁפְלֵי וְסִבְלָן" - אתה צריך להבין שלא אמור להצליח לך כלום בחיים - שאתה מצד עצמך אמור להיכשל - וכשמשוהו בסוף כן יצליח לך אז תגיד "תודה אבא, זה לא אמור היה לקרות לי, אלו רק הרחמים שלך".

מתוך תשובה שהתקבלה:

אני חייל שעובד בבית מלאכה לטנקים במרכז הארץ, ואחד העובדים שם, שם את זה לעצמו ברמקול וככה הוא עבד. יצא לי כבר לשמוע שיעורי תורה אבל לא יודע מה עבר לי בראש פשוט אמרתי לו יאללה נשמע אותו, ובפנים היצר הרע מתנגד כרגיל, אבל כששמעתי שכחתי בכלל מהקיום של היצר ופשוט נשאבתי לתוך עולם מדהים... אני יודע שאני מתאר את זה בצורה קצת... ציורית אבל זאת ההרגשה שלי מהשיעורים. אני במקור מבית חסידים ומתחזק, ככה שחסידות זה לא חדש לי אבל איך שהדרך מעבירה את המסר... פשוט טעימה מגן עדן פה בשמיים בעולם הזה! אין לי דרך יותר טובה לתאר את זה. אמנם רק כמה ימים... אבל כל כך טוב, וכל כך אש... לא הרגשתי הרבה זמן!!!

ברוכים הבאים
עם ישראל מצטרף למהפכה!

מנהג התחפושות

בפורים יש מנהג ישראל להתחפש. האר"י הקדוש זיע"א אומר "יום כיפורים כמו פורים" - זאת אומרת שיום הכיפורים הוא קדוש אבל הוא עדיין לא מגיע לדרגה הגדולה של פורים, הוא "כמו פורים", אבל פורים זה הרבה יותר!

אתם יודעים שגם ביום הכיפורים אנחנו משנים את הבגדים, כל השנה אתה לובש שחור לבן או כל מיני צבעים, ביום כיפור לובשים בגדי לבן. בפורים אנחנו גם משנים את הבגדים אבל לא לבגדי לבן אלא אחד מתחפש לגורילה, השני מתחפש לערבי והשלישי מתחפש לשודד ים... מה זה???

אלא ביום כיפורים אתה בא לקב"ה ואומר לו "כן! אני כל השנה הטאטי, עוותי, פשעתי... מהיום אני לוקח בגדים חדשים בצבע לבן, מהיום אני משנה את הבגדים לבגדי לבן..."

יפה מאוד! עשית תשובה מאוד יפה ביום כיפור... אבל זה עדיין לא מגיע לרמה של פורים! למה? מה אתה עושה בפורים? בפורים אתה בא לקב"ה ואומר לו "בורא עולם, כל השנה נפלתי ופגמתי... אבל אני לא אלבש עכשיו לבגדי לבן, אני לא אלבש קיטל!" בפורים אתה אומר לבורא עולם "אתה יודע מי אני? אני גורילה! אתה יודע מה המציאות שלי? ערבי! אני שודד ים! זה אני אבא, זה אני..."

אומר האר"י הקדוש שיום הכיפורים שאנחנו באים ואומרים שמהיום אנחנו פותחים דף חדש זה רק "כמו". זה עדיין לא ברמה של פורים!!! פורים זה לא דף חדש, זה להודות שאתה חסר אוניס, זה להודות במציאות הקטנונית שלי.

ומה קורה ביום פורים כשאתה מודה בזה? "לַיְהוּדִים הַיְתָה אוֹרָה וְשִׂמְחָה" - זה מביא לאחדות, זה מביא ל"משלוח מנות איש לרעהו ומתנות לַאֲבִיזִים", יש אהבה בין כולם...

"קיימו וקיבלו"

מעוניין להפיץ את עלון "דרך הבעש"ט" בבית הכנסת שלך במחיר עלות?

מוקד ההפצה
050-373-9010

חברים יקרים!

זכיתם לשינוי בזכות דרך הבעש"ט?
שתפו את הקוראים לזיכוי הרבים!
Derech.alon@gmail.com

והיינו ביטול וענווה כדי שיוודע לעולם שזו הדרך לעורר ניסים וישועות על ידי הכרת שפלותינו, ובאמת כך מוצאים שאסתר הייתה מבוטלת למרדכי וכן מרדכי היה מבוטל כל כולו לקב"ה, ששמו נרמז בסממני הקטורת כמו שכתוב "אַתָּה קָח לָךְ בְּשָׂמִים רֹאשׁ מֶרְדֵּךְ דָּרוֹר", והגמרא במסכת חולין אומרת "מרדכי מן התורה מניין? דכתיב 'מֶרְדֵּךְ דָּרוֹר' ומתרגמין 'מירא דכיא', כלומר המילים 'מֶרְדֵּךְ דָּרוֹר' רומזות למרדכי היהודי ששמו נרמז בסממני הקטורת וכידוע הקטורת הייתה נעשית בחשאי ובצנעה וזה מורה על ביטול וענווה...

ואז כשאישה חוזרת הביתה בשעה מאוחרת ורואה שעדיין הילדים שלה ערים אבל כל אחד יושב בצד וקורא ספר, ברוך ה' הם לא הרביצו אחד לשני וכולם בריאים ושלמים, האמא צריכה לשמוח ולומר "אבא, תודה לך שהילדים שלי לא הרביצו אחד לשני, תודה שכולם בריאים בלי איברים חסרים..." ואז הילדים ישאלו אותה "אמא, איך זה שאת לא כועסת שאנחנו לא ישנים?" ואז היא תאמר להם "הקב"ה מרחם עליי עכשיו, קחו לכם עוד חמש דקות ותעלו לישון בבקשה", הכל בעדינות ובנועם כי היא מבינה שהקב"ה עשה איתה נס שהילדים שלה כרגע בריאים ושלמים.

אנשים מחפשים ישועות אבל לא מבינים שהישועות נמצאות בעבודת המידות שלהם - קודם כל תודה על האמת שלך "אני מציאות של עצבות", "אני מציאות של עצלות", "אני מציאות של קמצנות" וכן הלאה על זו הדרך...

אנחנו צריכים להבין שאנחנו מסכנים בלי הרחמים של ה', שרק אבא שבשמיים יכול להציל אותנו מהמידות הרעות שלנו ושכל הטוב שיוצא מאיתנו אלו רק הרחמים של בורא עולם.

כשאתה רואה שיש בך את מידת הכעס אתה לא אמור לבקש מבורא עולם שיבטל ממך את מידת הכעס, אלא תבקש שהכעס שיש בך לא ייצא החוצה כמו שכתוב בספר תהילים "זַמַּנְתִּי בְּלִי יַעֲבֹר פִּי", אתה צריך לבקש מה' "אבא, תזכה אותי ללמוד מהכעס שיש לי שכך אשמח ואתלהב בעבודתך", ואז הכעס הופך להיות שמחה והתלהבות בעבודת ה', הכעס הוא מקור רוחני שצריך לדעת איך להשתמש בו נכון. אני יודע שהעולם החיצוני אומר בדיוק הפוך שכביכול השפלות מכניסה את האדם לעצבות, אבל תבדקו בשטח ותראו שזה לא נכון.

אני, כשלא הלכתי לפי "דרך הבעש"ט" טיפת שמחת חיים לא הייתה לי, הייתי כל הזמן בעצבות כי קיטרתי "למה אין לי ולמה אין לי..."

כשמישח צדקנו יבוא אז כתוב "פִּי לֹךְ תִּכְרַע פֶּלַח בְּרָךְ תִּשְׁבַּע פֶּלַח לְשׁוֹן" - למה כתוב "בְּרָךְ" ו"לְשׁוֹן", היכן ההתייחסות לאנשים? הרי "בְּרָךְ" לא יכולה לכרוע לבד, אז למה לא כתוב "כי לך יכרעו בני אדם?" אלא שכשהמישח יבוא אז יהיה ביטול מוחלט, אף אחד לא יחשוב שהוא כורע "בְּרָךְ", אנשים לא ירגישו "אני".

יהי רצון שהקב"ה יזכה אותנו ללכת בדרך האמת, אמן כן יהי רצון.

שקלים אז שביין כמה שזה קשה לו לתת את זה, הוא רואה שהכסף בקושי יוצא לו מהכיס...

אז מה עכשיו באמת צריך לעשות? תגלה את האמת שלך שאתה מצידיך לא רוצה לתת כסף, ואז אתה תגיע לפורים 'קמצן', אתה בא 'נמוך'... זה מה שדוד המלך ביקש, "ריבוננו של עולם, כשתעשה ישועות על ידי מרדכי זכרני", אני רוצה שעם ישראל בפורים יגיעו לנקודה של "אֶנְכִי תוֹלַעַת וְלֹא אִישׁ", אני רוצה שהנס של פורים יגיע דרך השפלות וחוסר האונים שלהם. הרי למה אסתר הזמינה את המן לסעודה? כדי שעם ישראל לא יגיד "אחות יש לנו בבית המלך" - אסתר רצתה שבני ישראל יגיעו להכרה שאין להם לסמוך על אף אחד בעולם חוץ מעל אביהם שבשמיים.

בחור אצלנו בשיבה התחתן, הישיבה אירגנה לו שבע ברכות ואז הוא קם ואמר "למרות שעברו רק שלושה ימים אני רוצה להודות לאישתי, היא לא נותנת לי לעשות כלום - היא מכינה לי אוכל, מכבסת לי את הבגדים, היא עוזרת לי מבוקר עד ערב, אין כמו אישתי!" ואני שואל היכן בורא עולם? אז יש אנשים שבשנה הראשונה לנישואין האישה באמת עשתה את הכל, אבל אחרי שנה היא 'התהפכה' לגמרי וכל זה בגלל שהבעל אחז שזו אישתו שעושה ולא בורא עולם שעושה דרכה, עכשיו השכינה הסתלקה מהם ותיראו מה נישאר...

אבא יקר! אם הבן שלך מתחצף אליך אז אתה צריך לדעת שזו המציאות שלו - הוא חצוף! ואז אם יום אחד תבקש ממנו שידיח כלים והוא יגיד לך "בסדר אבא" אז תדע שהקב"ה איתו, "הנה אבא שבשמיים בתוך הבן שלי, מצד האמת שלו הבן שלי היה אמור לומר לי 'לא רוצה, אין לי כוח...', ואם הוא הסכים אז אבא שבשמיים איתו".

אם אנחנו רוצים להיות שמחים בחיים הללו אנחנו צריכים להפנים שאנחנו מציאות שלילית ולהתחבר לכישלונות שלנו - לדעת שמצד עצמנו לא מגיע לנו כלום, ואם באמת כבר קיבלנו משהו אפילו שהוא קטן אז חייבים לומר "תודה אבא".

ולפי זה נפלא להבין מה ששאלנו שאיך אפשר לקיים בימינו את צו מחיית "עֲמֻלְקָ?" אלא "עֲמֻלְקָ" מרמז על הגאווה שבתוכנו, כמו שכתוב בספר 'מאור ושמש' ש"עֲמֻלְקָ" בגימטריא ר"ם בבחינת "וְיָרֵם לְבָבָהּ".

ולכן כל עוד ויש באדם בחינת "עֲמֻלְקָ" שפירושה גאווה והוא זוקף לעצמו את כל הצלחותיו - אזי כל מעשיו הטובים לא עולים למעלה ונשארים "מִתְחַת הַשָּׁמַיִם"...

ולפי זה נפלא להבין את ענוותנותה של אסתר שעל אף היותה מלכה על 127 מדינות היא לא זקפה את זה לעצמה אלא אחזה שכל זה בא לה בזכות שרה אמנו שחיייתה 127 שנה, כלומר אסתר המלכה חיה בשפלות וענווה ולכן זכתה לניסים ולישועות גדולות...

וכן רבי עקיבא ביקש לעורר את הציבור ואמר להם "אף אנחנו אם לא ניקח את קיום התורה והמצוות לעצמנו אלא נחיה בשפלות ונכיר שכל מה שיש לנו זה זכות אבות והרחמים של ה' עלינו - נזכה גם אנחנו לישועות כמו בזמן מרדכי ואסתר..."

ולכן דוד המלך ביקש מהקב"ה שיזכיר את שמו בפורים כי הוא רצה שבפורים תתגלה הנקודה שלו

**'אבא תזכה אותי להכיר שזה המציאות שלי בלעדיך'- ליצן!
וכשאני זוכה להיות רציני - זה הרחמים שלך!**

האם נכון לומר שרק לגבר יש צורך לתקן?

אמרת לי שהאישה היא מתוקנת ולכן אנחנו לא מעירים לאישה כלום כי היא מתוקנת - אנחנו לא מדריכים ככה, ר' אשר לא לימד אותנו שלא מעירים לאישה בגלל שהיא מתוקנת. אני לא יודע מה המקור של זה שהאישה היא מתוקנת, כמו שאני לא מתוקן גם היא לא מתוקנת, שנינו באנו לעולם כדי לתקן...

זה נכון שהרב הירש זיע"א כותב שהאישה יותר מחוברת לבורא עולם - והיא יותר קשורה לתיקון שלה מאשר הגבר - ולכן הרב הירש אומר שפגמים יש רק מצוות עשה שלא הזמן גרמא והן מחוייבות פחות מהגבר בגלל שהן יותר מתוקנות. לא שהן מתוקנות, גם הן לא מושלמות אלא יש להן פחות חסרונות...

אנחנו לא מעירים לאישה כמו שאנחנו לא מעירים לאף אחד, וזה בגלל שכשאת רואה פגם אצל הזולת אני צריך להבין שהראו לי את הפגם הזה כדי שאני אבין שגם אני כזה! לא בגלל שהוא מתוקן ואני לא... אלא הראו לי את הפגם אצל הזולת כדי שאני אבין שגם אצלי יש את הפגם הזה אבל ה' מציל אותי מלחטוא ולכן אני לא עושה את זה בפועל, אבל אני בדיק כמו השני ולכן אני לא מעיר לו כי אני קודם כל צריך לטפל בעצמי.

בהחלט יכול להיות שאחרי שכן אדם עשה את העבודה הזאת עם עצמו והוא נרגע, אם עדיין הוא סובר שצריך לומר משהו לשני אז אפשר ללכת ולהגיד לזולת "בקשר לנושא שהיה פה ושם... הייתי שמח אם היה אפשר לסדר את זה ולהתנהג אחרת", אבל כל זה רק אחרי שעשיתי עבודה עם עצמי.

ואם אתה רואה את האישה כועסת ומתעצבנת על אמא שלה, אז אתה אמור ללמוד מזה שגם אתה כזה! גם אני ככה מזלזל בכיבוד הורים ושגם אני מציאות כעסן, וזה שברוך ה' בפועל זה לא קורה אצלי זה רק בגלל שה' מציל אותי! אחרי שעשיתי עבודה עם עצמי ואתה מרגיש שאתה כבר לא כועס על אישתך שכעסה על אמא שלה ואתה מבין שאתה בדיק כמוהו, יש מצבים שה' נותן לך הארה בראש לדבר איתה על זה ולהסביר לה שלא כדאי לה להתנהג בזלזול ושלא משתלם לה לדבר ככה לאמא שלה...

דיבור והסברים לאישה אחרי שעשיתי את העבודה הנכונה לא יוצאים מהפה ממקום של עצבים אלא זה ממקום של רגיעות כי אתה יודע שאתה לא יותר טוב ממנה, ואם אתה יודע שאישתך לא רוצה לשמוע מוסר אז אל תגיד כלום אלא רק תעשה את העבודה עם עצמך! אבל לא "בגלל שהיא כבר מתוקנת". הרי אתה רואה שהיא צורחת על אמא שלה - ככה נראית אישה מתוקנת?!

ממתי נשים מתוקנות? אם ככה אז למה הן צורחות אחת על השניה? למה הן נפגעות? למה הן קנאיות? כי הן בדיק כמו הגברים! כמו שהגברים לא מתוקנים גם הן לא מתוקנות! וכולנו באנו לעולם הזה כדי לתקן! והן צריכות לעבוד על עצמן כמו שאנחנו הגברים צריכים לעבוד על עצמנו. אין פה אפליה ולא גזענות! כולם שווים בעבודת ה', גברים, נשים, ילדים וילדות, דודים ודודות, אחים אחיות....

אמרי אשר

ר' אשר היה מרבה לדבר נגד שתייה חריפה, אפילו בפורים ר' אשר אמר לא להשתכר!

ר' אשר אמר

לא לאבד את השכל.

מדוע צריך שבשולחן שבת יהיה על השולחן שתייה חריפה?!

למה קוראים 'בית של תורה'?

יש קצת יין, שותים יין 'לכבוד שבת' וזהו, ככה רק בשביל כבוד שבת.

אבל להשתכר?

איזה ליל שבת זה שכולם שיכורים? איך האבא אחר כך יישב עם הילדים וילמד איתם ויספר להם סיפורים וייתן להם מסרים לחיים?

ההקדשות המרכזיות

לעילוי נשמת מסעודה בת חנה

לעילוי נשמת גיא בן דוד

לעילוי נשמת אשר בן ציפורה

להצלחה וכל הישועות משפחת נדב הי"ו

להצלחה וישועה אושרה בת אסתר

להצלחה וישועה שלמה בן יסמין

להצלחה וישועה כרמלה בת גזלה

להצלחה ולכל הישועות אורי בן הילה

להצלחת נהוראי בן מוריה

ואלה יעמדו על הברכה

להצלחה וכל הישועות: מש' כהן הי"ו, מש' לוי אברהם הי"ו, מש' חיים הי"ו, נתנאל שמעון בן דליה, משפחת צברי הי"ו. ולהצלחת עם ישראל והגאולה השלמה, אמן.

לרפואה שלמה: הרב יאשיהו יוסף בן זהרי, חיה ברכה בת בתיה, רובידיה בת פריחה, נועה בת מוריה, אורי בן גולייט, שלמה בן מיטל, שמואל יוחנן בן אהובה, מרים בת סעדיה, צדוק בן חיים, מיכל בת דינה, נתנאל יגאל בן יהונתן.

לזיווג הגון: גוליה בת פזית, עטרת בת יוכבד, חיה בת יהודית.

לעילוי נשמת: הרב אשר פריידי בן אריה מרדכי, שלום בן חנה, ציון בן בוליסה, פרידה בת מסעודה, ויקטוריה בת פרידה, יעקב, שושנה וליאורה בני פרידה, שגית בת בלה, יצחק, פרידה ומשה וסופי בני ויקטוריה, אברהם בן שמחה, יוכבד בת חונצה, גיא בן דוד, רבי חיים אבישלום בן בלנקה, יצחק בן שרה, אברהם בן חסיבה, יוסף בן יוסף עניקי.

ת.נ.צ.ב.ה.

שמחת פורים בקו דרך הבעש"ט
03-30-90-900
 שלוחה 43 | שיעורים וניגונים לפורים!

רבבות מאזינים בכל העולם !!!

050-373-9010

שלחו הודעה להצטרפות לקבוצת החיזוקים היומית של "דרך הבעש"ט"

הקבוצה הרשמית של דרך הבעש"ט

058-313-9000

מומלץ לשמור באנשי קשר

להפצת העלונים ולהזמנת שיעורים בחבי הארץ

לתגובות | יעוץ והכוונה | הנצחה ועוד... ניתן לפנות: 054-8424-530 אנחנו כאן בשבילכם!

לקבלת העלון וליצירת קשר במייל: derech.alon@gmail.com

בנק לאומי, סניף 856, חשבון: 05335809 ע"ש דרך הבעל שם טוב | חפשו אותנו גם בעמודות נדרים פלוס שבבתי הכנסת